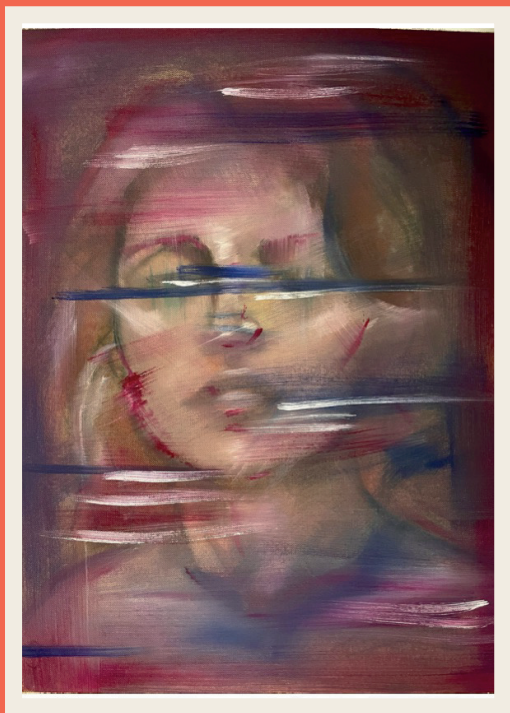

MINUN KIELESSÄNI EI OLLUT NIMEÄ SILLE

Milla Enroth

Kannen kuva Nora Enroth

**Minun kielessäni ei
ollut nimeä sille**

© 2026 Milla Enroth

Kannen suunnittelu: Nora Enroth

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-2199-8

Polte

Pieni liekki sisälläsi

mitä enemmän se polttaa

sitä kauniimmin se valaisee.

Älä pelkää kipua tai pimeyttä

sinut on valonkantajaksi luotu.

Minun tarinani

Olen hymyillyt vuosisatoja tätä ilmettä omakseni.

Kun hiekkapaperi kadottaa jalanjäljet,

kun viivoitettu valkoinen on parasta ennen

pedattu elämä.

On kynään tarttuminen pelottavin askel.

Ja meren alla toinen meri, kääntyy ympäri ja

puristuu kuivaksi.

Sekunnin seisahdus

Aika on appelsiini
lohkoiksi jaettu
mehut puristettu
viimeiseen pisaraan.
Juon elämän nektariinia
yritän pyydystää karpästä kupilla.
Olen osa ajatonta taidetta,
ajassa kiinni kuin viisarit kellossa,
jotka piirtävät nimettömän taiteilijan kuvaa.

Heijastin

Salamankirkastama lasi lapsi

aamukasteen lasinkirkas askel

kuin heijastin pimeydessä pelon väreet minussa

jossain lasin alla lapsi, halkeama menneisyyteen

varjon peittämä ikkuna lasi leikkaa maisemaan
aukon ja

lasinkirkaslapsi, heijastin.

Kolme tytönhuonetta

Varo valoa! kierrä huoneet!

Jos otat juoksuaskeleita

ehdit kiertää maailman kolme kertaa kolme.

Patsaat liukuvat ohitsesi.

Veri jähmettyy yhteen ruumiinosaan kerrallaan

jos se liikkuu, se noudattaa epäjohdonmukaista
kaavaa.

Varo valoa! Varo patsaita! Älä mene valoon!

Ehdit kulkea kolmen sukupolven kautta

musliinimekkojen, keltalehtisten päiväkirjojen

lukkojen ja rakkauksien kautta.

Kiertää maailman kolme kertaa kolme

tietää paljon kulkemisesta

siitä mitä pakata mukaan lähtiessä.

Älä katso sinne! Älä mene äitisi tytönhuoneeseen

jossa valo kasvaa asteittain

paljastaen pimeät kulmat.

Älä mene tyttöäsi huoneeseen,

älä katso!

Kun pysähdyt

et kuule mitään.

Sinun tulee valmistautua huolellisesti.

Ota elegantti asento,

älä kuuntele hiljaisuutta

älä veren järjetöntä ristiriitaa.

Eteenpäin meno on ainut,

jolla voit laskea askeltesi lukumäärän

päätymättä aina samaan pisteeseen.

Suosiskot

Tervetuloa varjosiskojen pöytään.

Me olemme suosilmäisiä ja seitinohuita, varjon leikki ennen aamua.

Avaa rupinen suusi, pudotan sinne salaisuuden.

Sukupolvesta toiseen maalaamme suumme,
käytämme liian lyhyitä leninkejä.

Ruumiin rungot kasvavat ristiin, hapuilevat
juurtuneet jalansijat.

Me itkemme äänemme käheiksi, vaikka kukaan ei
meitä kuulisi.

Suolla täytetyt eläimet tuijottavat sinua, haistavat
veren poskien sisäpinnalla.

Äänettömyys synnyttää eniten kauhua, pelko
iskee sekunnin sadasosassa.

Avaa suusi niin annan sen sinulle.

Se kulkee sukupolvelta toiselle, kasvaa poskille
hymykuoppia.

Olet vain oksa sen rungossa, samasta puusta
veistetty.

Minun kielessäni ei ollut nimeä sille kertoo
naiseksi kasvamisesta ja luottamuksen
rakentumisesta vaikeiden kokemusten jälkeen.
Luonto on vahvassa roolissa ja kipu helpottaa
metsän siimeksessä. Myös yhteiskunta ja sen
epäkohdat, kuten yksinäisyys ja syrjäytyminen
ovat kirjassa läsnä. Kirjan kieli soljuu ja
luontokuvat alkavat elää voimakkaasti. Kirja
antaa lohtua kaikille, joita elämä on joskus
kolhinut.

BoD

9 789528 921998